

ся само отъ Русіѣ откажи; нъ Кара-Георгій това невъзприе.

При това заключи Русія въ мѣсяць Май 1812. год. миръ въ Букурещъ, спорѣдъ кой-то ся даде на Сърби-тѣ свободно внѣтрѣшно правление, подпльнѣ амнестіѣж (т. е. порта-та имъ праща что сѣ воювали съюзно съ Русы-тѣ противъ нѣѣж), умѣренѣ рѣдовнѣ дань, обаче крѣпосты-тѣ само ся дадохъ на Турцы-тѣ. Освень това останахъ само още нѣколко отношенія недовършены и нерѣшены.

Като извади пакъ Русія войнство-то си отъ Сърбіѣж, нерачихъ изново Турцы-тѣ да удѣйствиють тыя условія; Сърби-тѣ пакъ напротивъ искахъ още по-много, нежели колкото бѣше имъ дадено, а най-много да имъ дадѣтъ право да носѣтъ оружие; затова тыя уговори и пакъ неостанахъ безплодны, и роди ся на ново 1813. год. война.

Турцы-тѣ убо влѣгохъ изново въ Сърбіѣж, и това понеже ся бѣше случило презъ онаѣ неделѣж, въ коѣ-то щѣше да ся падне празникъ Св. Апостоль Петаръ и Павелъ; затова заповѣдалъ бѣше Кара Георгій да ся държи богослужение въ църквы-тѣ по всички-тѣ кнежевины (нахи). Въ срѣдъ събрание-то, сиречь после вечернѣж като ся молихъ калугери-тѣ и священицы-тѣ Богу да имъ дарува побѣдѣж надъ Турцы-тѣ, прочети ся гласно да трѣгва всѣиѣ на войнѣж, кое-то бѣше Кара-Георгій на всички-тѣ си войводи расписалъ. Той представляваше въ таѣж прокламаціѣж на народъ-тѣ заради коѣж причинѣж сѣ ся подигнали врѣхъ Турцы-тѣ, и че иматъ още едиѣ цѣлѣж годинѣж да ся биѣтъ съ